مسئوولیت متن و شکل بدوش نویسندۀ مضمون میباشد، عقیدۀ نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاین نمی باشد

محب زغم
۲۰۲۱/۱۲/۲۱

دوزخ په انسان کې

روزي او نفقه ، ښي کلمې او ښې بهانې. کله کله به عبدالجبار خپل وجدان گرماوه چې ولې داسې کارونه کوي ، خو د جبارپلمه همدا وه چې سړی د نفقې لپاره مجبوریږي چې ځينې کارونه وکړي. هغه د استخباراتو په اداره کې مستنطق و. کار يې هم آسان و او هم سخت. چارواکو به جبار ته د هر تورن سره يوه دوسيه هم ورسپارله چې د تورونو يو ليست به په کې و. د هغه دنده دا وه چې ټول يا لږ تر لږه تر نيمايي زيات تورونه په تورنو باندې ومني. په خپل کار کې آزاد و ، د هر څه د کولو واک يې درلود، د تورنو وهل ، ځورول ، بې خوبه کول ، د هغو د وينتانو او ږيرې شکول ، برق ته يې ورکول او.....

په لمړيو کې به يې تورن کسان يوازې په سوکونو ، څپېړو ، او لغتو وهل. له دې کاره يې ډېر خوند اخيسته. د وړوکوالي څخه يې په زړه کې همدا ارمان و چې هر څوک وډبوي. هغه په ماشومتوب کې تر ګردو همزولو ډنګر او کمزوری و ، هر وخت به يې په جنګ کې وهل خوړل خو اوس نو خدای ورکړی و.

کرار کرار يې د ځورولو نورې لارې هم وکارولې. نور نو يوازې د تورنو په وهلو نه راضي کېده ، ځينو تورنو کسانو به هم يوازې په وهلو اقرار نه کاوه ، يو نيم کسان خو به د جبار په نړيو ښځينه لاسونو بيخي نه خوږېدل ځينو به ملنډې هم پرې وهلې .

مياشتې کلونه تېرېدل او جبار د اقرار اخيستلو نوې وسيلې او نوې طريقې زده کولې. پر بوټل باندې د تورنو کېنول او د هغو پر جنسي آلت د ډبرې ځوړندول تر ټولو موثرې لارې وې.

حکومتونه يو په بل پسې بدلېدل رابدلېدل خو جبارله خپلې دندې نه لرې کېده. هغه به د هر نوي حکومت په راتګ سره پنځه شپږ ورځې اوزګار پاتې کېده ، خو ډېر ژر به د تورنو نوي کاروانونه وروړسېدل. هغه به په همدې څو ورځنۍ اوزګارتيا کې ډېر ناارامه و، لکه هغه څوک چې يو ډېر قيمتي شی يې ورک کړی وي ، دې خوا ها خوا لالهانده ګرځېده ، هېڅ شي خوند نه ورکاوه او هېڅ ځای کې يې ارام نه مونده. وروسته بيا جبار د بيکاريو وختونو لپاره هم يوه چاره وکړه، د کار په موده کې د اقرار اخيستنې پر وخت يې ټول غږونه په فيته کې ثبتول . د تورنو کړيکې ، ژړاوې ، چيغې ،فريادونه ، زارۍ او د جبار سپکې سپورې او زيارې په فيتو کې خوندي کېدلې. جبار د بېکارۍ په شپو همدغه فيتې په ټېپ کې غږولې او ډېر خوند يې ترې اخيسته.

دوه کاله مخکې يو بل حکومت راغی. جبار يې له دندې وشاړه . هغه څو اونۍ په کابل کې د کار په لټه کې و ، خو د خوښې کار ورته پيدا نشو، همدا و چې پېښور ته يې کډه کړه. هلته څو ځايه د منشيتوب کار ورته پيدا شو. جبار په هر ځای کې څو څو ورځې تېرې کړې خو دغو کارونو خوند نه ورکاوه . ډېر وخت يې په خپل کور کې د هماغو فيتو په اورېدلو تېراوه. ګزاره يې په هاغو ببخرتو پيسو کېدله چې د کار په موده کې يې ګټلې او د هغه ښځې معصومې په کور کې خوندي کړې وې.

په کور کې يوازې دی او ښځه يې اوسېدل اولاد يې نه و شوی. يو څه موده چې تېره شوه ډېره عجيبه ستونزه ورته پيدا شوه، په نا حقه يې معصومې باندې شک پيدا شو زړه کې يې ګرځېده چې ښځه يې له کوم چا سره لاره لري. دوه درې اونۍ يې د لېرې نه خپل کور وڅاره چې څوک ورته راځي که نه ، هېڅ څوک يې هم ونه ليد، پر شيطان يې لعنت وويل. څو ورځې هوسا و ، خو بيا ورته بدګوماني پيدا شوه شک يې په وار زياتېده . کور کې يې وويل

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکاری ته رابولي. په دغه پته له موږ سره اړيکه ټينګه کړئ maqalat@afghan-german.de
يادونه: دليکنې د ليکنيزې بڼې پازوالي د ليکوال په غاړه ده ، هيله من يو خپله ليکنه له راليږلو مخکې په خير و لولئ

چي د کړکيو پردې دې نه ليرې کوي. پر دې يې هم بسنه ونکړه، يوه ورځ يې تور رنګ راوړ او ټولې ښيښې يې تورې کړې ، د کړکيو شاته يې اوسپنيزې پنجرې ولګولې. بله ورځ يې له بازاره پنځه داني غټ قلفونه راوړل او په دروازې يې ولګول. ښځه يې وپوښتل: دروازې خو دوه قلفونه لرل نو دا نور دې ولې ورولګول؟

ـ هيڅ ته نه پوهيږې دا پردى وطن دى احتياط ښه شى دى.

جبار به که د دوو دقو لپاره هم له کوره ووت نو د دروازې ټول قلفونه به يې بندول او کيلي ګاني يې خپل جيب ته اچولې. له کوره يې داسي شى جوړ کړى و چي مرغى هم نشواى ورننوتى خو بيا يې هم شک نه ليرې کېده. کله کله يې په کور کي ويل چي زه بازار ته ځم ، خو د کور شا و خوا ته يې پيره کوله .

سوکه سوکه خبره نوره هم خرابه شوه، هغه ډېر ځوربده. له معصومې څخه يې کرکه کوله. ته وا د ننه په بدن کي يې اور بل و او دى يې سوځاوه. يوه ورځ يې په ډېره بېړه د کور ور خلاص کړ، په منډه د خوب کوټې ته لاړ، دپردې شاه،د تخت لاندې ، ټول ځايونه يې وپلټل، پخلنځي ته لاړ الماري او روکونه يې په ځير وکتل، بيا يې تشناب ته هم سر ښکاره کړ ، ټولې کوټې او دالان يې ښه له نظره تېر کړ. معصومې ورنه پوښتنه وکړه: خيريت خو به وي ، کوم څه دې ورک کړي دي که څنګه؟

ـــ راته ووايه چېرته دې پټ کړى؟

ـــ څه شى؟

ـــ پخپله پوهيږې ، سړى دې چېرې پټ کړى؟

ـــ کوم سړى ، ماغزه خو به دې نه وي خراب؟

لا يې خبره نه وه خلاصه شوې چي د جبار تر سوکونو او لغتو لاندې شوه. د هغې ورځې نه وروسته به يې هره ورځ همدا حال و. کله کله به جبار نه سم سړى جوړ شو له معصومې به يې بخښنه وغوښته نوې جامې به يې ورته راوړلې، ښه به يې په مينه ورسره چلند وکړ ، خو چي څو ورځې به تېرې شوې بيا به پوښتني ګروېږني ، وهل او ټکول شروع شول. کرار کرار د جبار شک او بد ګوماني لا زياته شوه ، نيمه شپه به هم راويښېده ټولې کوټې به يې وپلټلې ، معصومه به يې راويښه کړه او په وهلو وهلو به ترې پوښتنه وکړه چي څوک درسره ويده و؟

څومره چي د جبار شک زياتېده هماغومره يې پر معصومې ظلمونه هم ډېرېدل. پر معصومې به يې هم د ځوروني هره طريقه ازميله.

***

نن جبار ښار ته تللى و ، څنګه چي راستون شو د وره ټول قلفونه يې خلاص کړل مخامخ د خوب کوټې ته لاړ لېوني غوندې يې دې خوا ها خوا وکتل ، تخت يې پورته کړ ، بسترې يې ورغړولې ، پردې يې وشکولې، پخلنځى ، دالان ، اونورو کوټو کي يې هم هر څه ګډوډ کړل. تشناب ته لاړ چت او دېوالونو ته يې وکتل ، پر تل يې لاس ورتېر کړ او په داسي غږ چي ته وا له کوم شي څخه وېرېدلى وي په زوره يې نارې کړې: معصومې!

معصومې چي زړه يې درزېده او ټول بدن يې رپېده په وېرېدلي غږ ځواب ورکړ:

ـــ څه دې ويل؟

ـــ څوک راغلي وو؟

ـــ دروازه خو تا را پسي بنده کړې وه کله څوک راتلاى شو.

ـــ څوک راغلي وو ، رينښتيا ووايه؟

ـــ قسم درته خورم والله که خو ...

ـــ نو دا تشناب ولي لوند دى؟

ـــ کالي مې مينځلې ، نه يې ويني چي دالان کي مې وېږ کړي دي.

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارى ته رابولي. په دغه پته له موږ سره اړيکه ټينګه کړئ maqalat@afghan-german.de
يادونه: دليکنې د ليکنيزې بڼې پازوالي د ليکوال په غاړه ده ، هيله من يو خپله ليکنه له راليږلو مخکي په ځير و لولئ

_ ته ما غولوې هه ، زه پوهېږم انډیوال دې دلته لامبېدلی .

_ ښځګه دې خولې ته سمبړي چې داسې خبرې کوې لږ خو شرم وکړه.

_ ته لا ما ته نسیت (نصیحت)کوې.

له کمڅیو ونیوه راچپه یې کړه ، د لغتو وارونه یې پرې شروع کړل. د هرې لغتې سره د معصومې چیغه اسمان ته پورته کېده. پنځه دقې همداسې تېرې شوې جبار سترې شو، سا یې بنده بنده کېده، پخلنځي ته لاړ.

معصومې چیغې نه وهلې خو د هرې سا په اخیستلو یې زګیروي کول. زړه کې یې وویل ښه شو چې په همدومره خلاصه شوم. څو شېبې هماغسې پرته وه ، چې دمه لږه یې سازه شوه کړار کړار کېناسته ، لاسونه یې پر دېوال تکیه کړه چې ولاړه شي، لا سمه اوچته شوې نه وه چې جبار له ویښتانو ونیوه ، سر یې شا ته قاط کړ او پر مرئ یې چاړه کېښوده. په ډډ غږ یې وپوښتل:

_ ژر روایه چا سره پرته وې؟

_ ته کله زما خبره منې په خدای قسم..

د چاړې پرڅوکه یې زور وکړ او وې ویل:

_ رینتیا راته روایه ، مرئ به دې غوڅه کړم.

معصومې په ژړا وویل:

_ مړه مې که _ چې _ بېغمه شم .

_ تا ته لکه چې توکه ښکاري هه

د اورمېږه پر کېن شارګ یې چاړه تېره کړه. وینې داړې وکړې معصومې یوه کړیکه وکړه او ولوېده.

څو دقې وروسته د جبار یوه ګاونډي ولېدل چې جبار منډې وهي او کالي او لاسونه یې په وینو سره دي. هغه د جبار کور ته لاړ ، د کور دروازه ښرته وه ، د دالان تل او دېوالونه په وینو ککړ وو، د دېوالونو په ټیټو ځایونو کې د ورغوي سور رنګه ټاپې وې. د معصومې پر غاړه هماغه یو ټپ و، خو په نس او سینه کې یې لس دولس ځایه سورې وو، د اولاد ځای یې هم څیرل شوی و.ګاونډي د معصومې پر لوڅ بدن خپل څادر وغوړاوه او له کوره ووت چې پولیس خبر کړي.

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له موږ سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de
یادونه: دلیکنې د لیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هیله من یو خپله لیکنه له رالیږلو مخکې په ځیر و لولئ